

tilhører, er den, at medens man ofte hører paa-
 staa, at det, at overgive en Sag til Prøvelse af
 en Kommission, er det Samme som at forhale den
 i det Uendelige, saa have vi her liggende for os
 et lysende Exempel paa, hvorledes ikke alene een,
 men hele to Kommissioner have i Løbet af et
 halvt Aar kunnet blive færdige med store og vig-
 tige Arbejder og bringe en Reform fra den blotte
 Tanke, Standpunkt saa vidt ind paa Forberedel-
 sens Stadium, at der kun behøves Lidet, fra de
 lovgivende Magters Side for at gjøre denne
 Tanke til en virkelig og praktisk Reform.
 Det forekommer mig heller ikke, at de Betragt-
 ninger, hvorpaa det ærede Medlem støttede sine
 Betænkkeligheder mod Loven, vare af den Natur,
 at de kunde egne sig til at finde nogen videre Til-
 slutning. Det ærede Medlem gjorde forskellige
 mindre Betragtninger gjældende, som jeg først skal
 behandle, ikke fordi jeg tror, at han selv tillægger
 dem nogen stor Vægt, men for at faae dem fra
 Saanden. Derimellem var f. Ex. den, at den nye
 danske Mønt vilde blive „noget værdifuldere“ end
 de Guldmønter af omtrent tilsvarende Størrelse,
 som cirkulere i de os nærmest tilstødende Lande,
 at den danske Lyvekrone vilde blive noget mere
 værd end det tydske Lyvemarkstykket og det franske
 Femogtyvefrankstykket. Forskjellen, sagde han, var
 10 pCt., betydelig nok for den Enkelte, men dog
 saa lille, at man kunde røstere, at der ofte deraf
 vilde flyde Tab for Rejsende, naar de bevæge sig
 udenfor deres Fædreland. Nu tror jeg oprigtig-
 talt, at ved en Møntreform skal man i det
 Mindste for de $\frac{9}{10}$ tænke paa den Befolkning,
 som indenfor Landets egne Grændser bruger den
 nye Mønt, og meget lidt tænke paa de Rejsende,
 som tage Mønten med sig ud af Landet. Men
 dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at en For-
 skjel af 10 pCt. i Værdien er fandelig ikke saa
 lille, at den i andre end ganske undtagelsesviise
 Tilfælde skulde kunne paaføre f. Ex. en dansk
 Rejsende noget Tab. Der kan forekomme Tilfælde,
 hvor man kommer saa silbe til en Tern-
 dages Billetkontor, at man betaler for sin Billet,
 hvad det skal være, for at slippe med, og der kan
 det da ganske vist hændes, at man maa give f. Ex.
 25 Franks for en Billet, der kun koster 21 eller
 22 Franks, fordi man ikke har Tid til at mod-
 tage Penge tilbage. Noget lignende kan hændes
 med en dansk Lyvekrone, men den Slags Tilfælde
 vilde saa enestaaende, at der ikke er nogen Grund
 til at tage Hensyn dertil. Naar det ærede Med-
 lem for optog en rent privat Bemærkning af mig
 til min Sidemand, hvori der fandtes et Udtryk,
 om jeg under ingen Omstændigheder vilde bruge
 en Afbyrdelse til ham, saa var Meningen med
 dette Udtryk den, at en dansk Rejsende, som ikke
 er i Stand til at vænge om 10 pCt. af de Penge,
 som han har i sinomme, skal helst blive hjemme,
 thi han er ikke moden til at rejse. Men, som
 sagt, dette var en af de Sidebetragtninger, som

det ærede Medlem gjorde gjældende, og det var
 ikke hans Hovedgrund, thi denne maa udtrykkes i
 følgende Ord: Stal, der foregaa en Forandring
 i det danske Møntvæsen, saa er det hen-
 sigtsmæssigt at vente dermed, indtil vi ere
 i Stand til ved den Reform at komme
 i Overensstemmelse, om ikke med hele den øvrige
 Verden, saa dog med et Møntsystem, der har en
 saa stor Udbredelse, at vi derved kunne siges at
 gaa ind i en virkelig international Møntforbindelse.
 Denne Tanke lyder overmaade smukt, men man
 maa være varsom med at omsætte den i Praxis.
 Det hændte for nogle Aar siden, at der i Byen
 Præstø blev Tale om Indførelse af Gasbelysning.
 Der blev holdt en Raadstuesamling af Byens Bor-
 gere, og i dette Møde optraadte Byens første Em-
 bedsmand og sagde, at det var meget uforstandigt
 af Præstø at anstaafe Gasbelysning, thi man havde
 nu opfundet en ny Belysningsmaade, det elektriske
 Lys, og han fandt det derfor hensigtsmæssigt, at
 Præstø ventede med sin nye Belysning, indtil det
 elektriske Lys eller en anden Belysningsmaade
 havde staaet sin praktiske Prøve og var bleven
 indført i den øvrige Verden. Seg veed ikke, om
 Præstø den Dag i Dag har faaet Gasbelysning,
 nok er det, at denne Betragtning den Gang blev
 tagen for god, og at Byen i lang Tid levede paa
 sine gamle Tranlamper, medens den for lang Tid
 siden kunde have haft Gas. Denne Anecdote fin-
 der hyppig praktisk Anvendelse, hvor der er Tale om
 Reformen. Den, der stiler efter for stort et Maal,
 gaar ofte glip af en Reform, der kunde være til
 Nytte for hans Tid og den nærmeste Efterfølgte,
 og for at naae et Maal, der ligger i det vide
 Fjerne, tilfidesætter han Fordele, som kunde komme
 ham og hans Børn til Gode. Netop dette fore-
 kommer mig ogsaa at ligge for her, naar der er
 Spørgsmaal om Indførelse af et universelt og in-
 ternationalt Møntsystem. Det er uregelmæssigt,
 at der var en Periode for nogle Aar siden, vistnok
 omtrent i 1867, hvor der var en vis Sandynlig-
 hed for, at Frankten vilde blive gjort gjældende for
 et meget stort Omraade, og hvis der i 1867 var
 blevet Tale om en Møntreform i Danmark, havde
 det vistnok været det ene Rigtige at have disse
 Forhold for Øie og søge at nærme sig Frank-
 Joden. Men det er ikke ganske rigtigt,
 naar den ærede foregaaende Taler fremstillede
 Sagen, som om denne Bestræbelse efter at
 gjøre Frankten til Grundlag for den inter-
 nationale Møntfod var bristet ved Krigen i 1870 og
 dens Udfald; allerede forinden Krigen i 1870,
 forinden Frankrigs uheldige Nederlag og Tydsk-
 lands store Seir havde der stillet sig store Vanske-
 ligheder i Veien for Gjemmemøntens af Frank-
 Joden, og det var blevet klart, at denne Reform
 foreløbig var strandet. Den var strandet paa
 Modstand fra Englands Side og ligeledes fra Ame-
 rikas Side, og i den store Verdenshandel repræ-
 sentere alene disse 2 Steder saa uhyre Kapitaler,